

Predgovor

Ljudi danas hoće samo najbolje, najlepše, najjače i u svemu naj. Pa sam ja mislio da moje pripovetke ponudim kao najinteligentnije. Jer ih kao obične neće niko ni čitati. A pošto je ova zbirka mojih pripovedaka zaista najinteligentnija zbirka pripovedaka svih vremena i prostora red je da objasnim i po kojim kriterijumima i osnovama.

Prvo zato što ja ni u jednoj od njih, kao ni u jednom od mojih romana, pesama i razmišljanja nisam nikog „ubio“. Na ubistvima, izmišljotinama sa zverima, čudovištima koja čereče ljude i sitne živuljke, kriminalu sa pištoljima i pirotehnikom ja ne gradim literarna dela.

Zatim, drugo, i zbog toga što sam ja star, pa žurim da objavim moja literarna dela, kojih imam mnogo, jer će posle moje smrti otići u apsolutni zaborav.

Pretpostavljam to po tome da danas ni za šta nema interesovanja ako to/ono nije tematski vezano za polne odnose, fudbal, automobile, muziku, novce, luksuz, društveno foliranje, ...

A, pomislio sam, ako nečim isprovociram prostake – oni će se preko provokacije za ove pripovetke zainteresovati. Meni zaista nije važno koji će se prostak ili kultivisani za ove pripovetke zainteresovati, nego sva moja literarna i muzička dela registrujem i objavljujem u cilju zaštite od plagijatora, a ako za njih niko ne zna – dodje mu isto kao da nisu ni registrovana, jer lopovi krađu u po bela dana pred očima celog sveta te ne bi krali nešto za šta se ne zna ni da postoji. Dakle nazivam ih najinteligentnijim i zbog promocije, a i u cilju osiguranja autorstva. Jer – mnogo mrzim lopove.

A po kojoj osnovi ja na celu ovu zbirku postavljam moje ime kao ime autora i stavljam autorska prava na moje ime?

Kao što ni proizvodi jednog baštovana nisu njegova izmišljotina i konstrukcija, nego su delo nekog drugog tvorca ili ishodišta stvari, a baštovan ima pravo da svoje voće i povrće prodaje kad hoće, kome hoće i po kojoj ceni hoće; jer je morao postati kvalifikovan baštovan; da bi znao šta, kad i kako sa voćkama, semenjem, mladicama, strukovima i korovom.

Tako sam i ja morao postati kvalifikovani „baštovan“ za ovakve umotvorine koje nisu moje nego su iz Skupa svih mogućnosti, a ja sam kvalifikovani voćar, pa ih berem. Neka bude posmatrano kao da sam ih ja samo brao iz Gospodnje bašte, ali neka ide neko od vas u šumu da bere jestive gljive.

Znači da nije svako ni za branje gljiva kvalifikovan, a za „branje“ najinteligentnih pripovedaka ima vrlo malo baštovana. Ustvari sam ja jedan jedini jer da ih je bilo pre mene najinteligentnije pripovetke bi bile već „pobrane“. Pod mojim imenom date vam priče su Gospodnje po prijatnosti i po inteligenciji. Inteligentne su i sve Tolstojeve, Šolohovljeve, Igoove, Džek Londonove, ... Svaka za sebe kao unikat. Najinteligentnije su ove moje jer drugih stopostotno istih nema. Odnosno – neuporedive su.

To da postoji neki shvatljivi i možda uporedljivi nivo inteligencije u proizvodima uma jeste tačno. Ali kome gospod Bog da se pravda i tvrdi da je gospod Bog, pa kome ja kao mislilac da se pravdam i tvrdim da sam najkorisniji govornik gospoda Boga..

U mnogim spisima sam objasnio koji filozofi su bezveznjaci bili i po čemu su bezveznjaci ostali i – ljudi im se i dalje dive.

Preko dve hiljade godina se ljudi oduševljavaju lupetanjima kojekakvih koji ne shvataju razliku između Skupa svih ideja i Skupa svih mogućnosti.

Pa ja sad vama kažem da su ove intelektualne „voćke“, pod mojim imenom vam date, prvo slatke bile tamo u Skupu svih mogućnosti, a ja sam ih ubrao i doneo vama na pijacu.

Ako ih hoćete džabe – evo vam ih, A da ih dam idiotima, mongoloidima i umobolnicima je isto kao da ih ponudim kravama i psima. Pa opet nemam ništa protiv da kao „baštovan“ umotvorina uzmem i neku paricu.

Ako se za ovakve stvari moraju dati novci onda ih ne dajete meni kao tvorcu njih, nego meni kao beraču Božjih umotvorina. To vam je isto kao što na biljnoj pijaci jednom baštovanu, za krompir kojega semenje nije njegovo delo, nego je delo Boga (kojeg ne poznajete, pa ni ne razumete) dajete novce za njegovo (seljakovo) polaganje semenja u zemlju itd. Šta on već radi do branja krompira.

Imajte vi novaca i milijardi u kojim valutama, ali šta vam vrede novci ako na pijaci nema krompira? Jedite novce. Šta vam vrede milijarde kojihgod jedinica zlata i novaca ako nemate od mene i koga još tamo „ubranih“ priča i romana a na ovaj svet datih?

Čitajte brojke i slova na novčanicama; imena izdavača novčanica; koji garantuju da neka novčanica vredi u banci ovoliko i onoliko zlata; koje takodje ne možete ubaciti u stomak kao podlogu vinu i pivu.

Onda, dve posebne stvari u svemu su te što ne postoje ni vreme ni prostor, jer je vreme samo niz stanja stvari, a prostor je samo skup odstojanja medju telima. Dakle moje priče su najinteligentnije priče ničeg opipljivog, a takve kakve su – poreklom su iz Skupa svih mogućnosti.

Ako neko „napiše“ ovu priču sa varijacijom ili je pripiše sebi jeste takodje nešto iz Skupa svih mogućnosti, ali se onda zovu varijacije ili kradja, a ne pripovetka iz zbirke najinteligentnijih svih vremena i prostora (kojih, je l` te nema).

A vi sada vidite da li autorsko pravo na krompir koji možete skuvati i pojesti ima smisla koliko ima smisla i autorsko pravo na krompir od plastike, kojim se deci u gradskom obdaništu danas pokazuje šta je krompir i kako se u stvarnosti zove ono što liči na to/ono što je od plastike izliveno i što se gradskoj deci u obdaništu pokazuje kao ono na šta gospod Bog ima autorsko pravo.

Sve u svemu zabile me Zdravko Slinavko i za to koliko vas će ove pripovetke pročitati kao i za to kako će ih ko oceniti.

Ako se ikom koja dopadne – ja sam baštovanluk dobro obavio.

Dragoljub M. V. P.

Solothurn, 26.02.2021. – 09:21